

U oblacima glava i boja plava

Vuković, Matej

Undergraduate thesis / Završni rad

2018

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:236581>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-04-03**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Završni rad

Za završni rad odabrao sam skulpturu pod nazivom "U oblacima glava i boja plava" Ona je jedna od radova u nizu teme oblaka kojom sam se počeo baviti na trećoj godini akademije. Krajem druge godine počeo sam se igrati i modelirati u glini neodređene oblike tekućine, organske fluidne forme koji nisu bile ništa više nego potreba da se upustim u nešto što je meni nepoznato i nije figurativno. Od treće godine akademije počeo sam razmišljati kako bih procesom i prirodom nekog materijala mogao dobiti slične organske oblike te sam počeo eksperimentirati sa materijalima koji su tekuće ili guste smjese koje tada mogu izljevati ili kapati te tako graditi oblik, kao npr. purpjena i vosak. Iz tih eksperimenata sam shvatio svoj senzibilitet prema obliku, i kakav osjećaj želim prenjeti. Pokušaj izazivanja ugone kroz podražaj u prostoru je bila početna emocija oblika kojima sam se bavio te je bitan dio eksperimentiranja sa oblikom i bojom. Boja ima veliku ulogu u mojim radovima, ona izražava i nadopunjava oblik u prostoru, dodaje joj ekspresivni izraz emocije koju želim prenjeti u prostor. Svaka boja ima svoj oblik koji nadopunjava i svaka boja sugerira određeni podražaj, ona može promijeniti percepciju oblika, kao na primjer agresivni šiljasti oblik može djelovati više ili manje prijeteće ovisno o odabranoj boji, ali joj može dati i novi kontekst kao u radu "Black gold" gdje toj nakapanoj i razlivenoj formi, koja djeluje kao da se raspada i topi - što je jedna vizualno ugodna forma, crna boja stvara osjećaj gađenja, samim izgledom kao da je napravljena od nafte ili nečega neugodnog te izvlači željenu reakciju na oblik. Temom kišnog oblaka počeo sam se baviti u periodu koji je odražavao sve što kišni oblak simbolizira, kao melankoliju, sanjarenje, te potreba za uzimanjem jedne pojave koja nije opipljiva, a nije toliko neodređena kao prikaz vjetra ili duše. Završni rad sam osmislio kroz proces stvaranja forme kroz materijal i oblik koji bi najbliže opisao oblak, pa sam tako počeo raditi sa balonima koji sa pojmom oblaka kao nečeg izrazito mekog, laganog kao zrak što nježno pluta u prostoru ima dosta zajedničkog. Baloni su jednostavan i brz materijal za stvaranje skulpture koje bi onda spojio selotejpom u željenu formu i omotao celofanom tako da se oblici stope u jednu fluidnu formu koju bi potom premazao poliesterom tako da forma bude čvrsta i izdržljiva. Potom sam poliester šmirglao i farbao. Skulptura sama za sebe na prvu ne prikazuje oblak, nego kroz mekoću i modelaciju materijalizira doživljaj oblaka, i pretvara ga u nešto opipljivo. U mojim razmišljanjima o osobnom izrazu kroz boju i razumjevanju boje učio sam proučavajući Vasilija Kandinskog, te velikoj zanimaciji za Marka Rothka koji su mi pružali uvid u nijanse, značenje boja i moći umjetničkog djela da unese novu emociju u prostor i pokuša objasniti neopipljivo.

